

ÒPERA POPULAR
DE BARCELONA
2025-2026

L'elisir d'amore

Donizetti

Un spectacle de Jaume Villanueva

La festa major
barcelonina
convertida
en òpera.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA
13 DE JUNY 2026

PATROCINADORS PRINCIPALS

HOTEL

ohla barcelona

★★★★★

Toni Pons
Caràcter mediterrani

AMB EL SUPORT INSTITUCIONAL DE:

ic Institut Català de les
Empreses Culturals

 Generalitat
de Catalunya

AMB LA COL·LABORACIÓ DE:

CASTELLS RODRÍGUEZ
ECONOMISTAS

Mar Rodríguez
ATELIER

Fundat
1864

ATENEU HORTENC
Medalla d'Honor de Barcelona
Creu de Sant Jordi

SANTS
TEATRE

L'Hotel de la Barcelona Cultural

HOTEL

ohla barcelona

★★★★★

Via Laietana, 49 - 08003 Barcelona (Spain)
A 1 minut a peu del Palau de la Música Catalana

www.ohlaboutiquehotels.com

TEMPORADA 2025-2026

La flauta màgica

en català

Mozart

Un espectacle de
Jaume Villanueva

27 juny 2026 · 19 h

Palau de la Música Catalana

operapopulardebarcelona.org

L'elisir d'amore

Donizetti

Benvinguts a la Festa Major	5
Informació de la representació	7
L'òpera que transforma la plaça	9
Gegants a l'escenari	11
Argument original	13
La nostra història: Ciutatbella	14
Moments de l'òpera	15
Fitxa artística	18
Biografies	23
Òpera Popular de Barcelona	35
Temporada 2026-2027	36
Moltes gràcies	38
Comparteix la teva experiència	38

*«De bon matí, a quarts de set,
la mare em desperta i em vesteix de blanc,
faixa vermella, espadenyes de vetes
i la barretina a les mans. Amb la son als ulls
i amb aquella tremolor als genolls d'emoció
dels dies assenyalats, anem cap a la plaça Nova.
Ben aviat espetega la traca i comença la cercavila.
"Tirin, tirin pels gegants!". Avui és Sant Roc»*

Amb la son als ulls, Xavier Cordoní.

BENVINGUTS A LA FESTA MAJOR

L'elisir d'amore

Donizetti

Hi ha òperes que expliquen històries. I n'hi ha d'altres que, misteriosament, ens expliquen a nosaltres.

L'elisir d'amore és una d'aquestes obres excepcionals. Sota l'aparença d'una comèdia lleugera, Donizetti hi amaga alguna cosa molt més profunda: la nostàlgia de la felicitat. Aquell instant fràgil en què l'amor, la música i la comunitat semblen posar-se d'acord per recordar-nos que la vida podria ser una mica millor del que acostuma a ser.

Per això aquesta producció no passa en un poblet italià del segle XIX. Passa aquí. En una Barcelona popular, sentimental i imperfecta que encara sobreviu en algunes places, en certes festes majors i en la memòria de molta gent.

La nostra Adina és una estrella internacional que torna al barri. Nemorino és un home senzill que continua estimant-la en silenci. Belcore desfila entre comparses i uniformes. I Dulcamara arriba a la plaça com arriben tots els venedors de miracles: promentent solucions impossibles a cors desesperats.

Al voltant d'ells apareixen gegants, capgrossos, cavallets i dansaires. No com un decorat folklòric, sinó com una part viva de la història. Perquè aquesta producció vol reivindicar una manera de celebrar, de compartir i fins i tot d'estimar que forma part de la memòria emocional de Barcelona.

Potser l'autèntic elixir no és la poció de Dulcamara.

Potser és la música.
O la bellesa irrepètible d'una nit compartida.

Benvinguts a la Festa Major.

INFORMACIÓ DE LA REPRESENTACIÓ

L'elisir d'amore Donizetti

L'elisir d'amore

de Gaetano Donizetti

llibret de Felice Romani

Òpera en dos actes

Producció d'Òpera Popular de Barcelona

Un espectacle de Jaume Villanueva

Direcció musical

Josep Miquel Mindán

Orquestra Terrassa 48

Palau de la Música Catalana

Dissabte 13 de juny de 2026 · 19 h

Durada aproximada:

Acte I · 70 minuts

Entreacte · 20 minuts

Acte II · 50 minuts

Durada total aproximada: 2 h i 20 min

Idioma:

Interpretada en italià amb sobretítols en català.

El repartiment i alguns elements d'aquesta producció poden patir modificacions per causes alienes a l'organització.

INFORMACIÓ DE LA REPRESENTACIÓ

Barcelona convertida en òpera

Aquesta producció de L'elisir d'amore transforma l'òpera de Donizetti en una gran festa major barcelonina. Gegants, capgrossos, dansa popular i memòria col·lectiva conviuen amb una de les partitures més estimades del repertori operístic.

Estrenada al Palau de la Música Catalana el gener de 2025, la producció trasllada l'acció a una Barcelona popular i contemporània, on la celebració col·lectiva es converteix en l'escenari natural de la història de Nemorino i Adina.

La representació d'avui correspon a la tercera funció de L'elisir d'amore d'Òpera Popular de Barcelona al Palau de la Música Catalana.

Estrena de la producció:

19 de gener de 2025

Potser l'autèntic elixir
és la música.

L'ÒPERA QUE TRANSFORMA LA PLAÇA

L'elisir d'amore

Donizetti

Quan Gaetano Donizetti va estrenar L'elisir d'amore l'any 1832, difícilment podia imaginar que gairebé dos segles després aquesta història continuaria emocionant públics d'arreu del món.

La seva força no rau en grans tragèdies ni en conflictes extraordinaris. Precisament al contrari. L'elisir parla de fragilitats quotidianes: la timidesa, el desig de ser estimat, la por al ridícul, la necessitat de sentir-se vist pels altres.

Nemorino no és un heroi.

És un home senzill que estima sense saber com fer-se estimar. Adina és intel·ligent i lliure, però també vulnerable. Belcore representa la seguretat de les aparences. I Dulcamara, sota la comicitat i l'engany, recorda fins a quin punt tots necessitem creure en algun miracle.

Donizetti construeix així una comèdia plena de llum, però travessada constantment per una emoció profunda i inesperada.

La nostra producció trasllada aquesta història a una plaça barcelonina en plena festa major: un espai on la música, la celebració i la cultura popular transformen la quotidianitat en alguna cosa extraordinària.

GEGANTS A L'ESCENARI

Una mirada d'Amadeu Carbó sobre la presència de la imatgeria festiva al teatre català

La versió de L'elisir d'amore que presenta Òpera Popular de Barcelona trasllada l'acció a una Barcelona popular i contemporània, incorporant la imatgeria festiva catalana com a element central de la dramatúrgia.

Gegants, capgrossos i cultura popular no apareixen aquí com un simple decorat, sinó com una part essencial de l'univers escènic imaginat per Jaume Villanueva. Aquesta posada en escena esdevé també un homenatge a una Barcelona veïnal i propera, on els carrers i les places encara poden convertir-se en espais de celebració compartida.

La relació entre gegants i teatre, però, no és nova. De fet, aquests elements festius ja van néixer vinculats a representacions escèniques i processons del Corpus Christi. En el cas de Barcelona, coneixem l'existència d'un gegant Goliat documentat fa més de set-cents anys.

La presència de gegants damunt dels escenaris ha estat recurrent en la història del teatre català i espanyol.

L'any 1892 el comediògraf Julià Carcassó estrenava Los Gegants de la Ciutat. Quadro de costums barceloninas. En un acte i en vers. La peça situava l'acció a les dependències de l'Ajuntament de Barcelona, just abans de la festa del Corpus, mentre els treballadors municipals preparaven els gegants de la ciutat. Les figures es convertien així en una escenografia funcional al servei dels embolics i equívocs de la comèdia.

GEGANTS A L'ESCENARI

Una mirada d'Amadeu Carbó sobre la presència de la imatgeria festiva al teatre català

Pocs anys després, el 1898, el Teatro de la Zarzuela de Madrid estrenava Gigantes y Cabezudos, amb llibret de Miguel Echegaray i música de Manuel Fernández Caballero. Ambientada a Saragossa durant les festes del Pilar, la sarsuela utilitzava gegants i capgrossos com a elements simbòlics i allegòrics vinculats al caràcter popular aragonès.

També Santiago Rusiñol incorporaria la imatgeria festiva a L'Auca del Senyor Esteve, estrenada al Teatre Victòria de Barcelona l'any 1917. En la famosa escena de la processó del Corpus, els gegants desfilen davant la botiga de "La Puntual", convertint-se en el contrapunt visual i simbòlic entre el món ordenat i asfixiant de la botiga familiar i la Barcelona viva i festiva que atrau Ramonet.

Ja al segle XX, la companyia COMEDIANTS convertiria la cultura popular i la imatgeria festiva en una part essencial del seu llenguatge escènic. Espectacles com Non Plus Plis (1972) o Catacroc (1973) en són alguns dels exemples més representatius.

La presència de gegants a L'elisir d'amore no respon, per tant, a una simple decisió estètica. Forma part d'una llarga tradició teatral que ha utilitzat la cultura popular com a llenguatge escènic, simbòlic i emocional.

Amadeu Carbó

L'ARGUMENT ORIGINAL

L'elisir d'amore Donizetti

En una petita comunitat rural del segle XIX, Nemorino viu enamorat d'Adina, una dona intel·ligent i independent que sembla divertir-se amb els seus sentiments sense prendre-se'ls del tot seriosament.

L'arribada de Belcore, un sergent segur de si mateix acostumat a agradar, complica encara més la situació.

Quan tot sembla perdut, apareix el doctor Dulcamara, un extravagant venedor ambulat que assegura posseir un elixir capaç de despertar qualsevol amor.

Convençut que la poció l'ajudarà a conquerir Adina, Nemorino compra l'elixir sense imaginar les conseqüències que acabarà provocant.

Entre malentesos,
gelosies i emocions
inesperades...

Donizetti construeix una de les grans comèdies del repertori operístic, capaç de combinar humor, tendresa i una extraordinària sensibilitat musical.

Estrenada a Milà l'any 1832, L'elisir d'amore continua sent avui una de les òperes més estimades pel públic d'arreu del món.

LA NOSTRA HISTÒRIA: CIUTATBELLA

És vigília de Festa Major

La plaça de Ciutatbella s'omple de llums de revetlla, músics, gegants i veïns expectants. Tothom espera el retorn d'una antiga noia del barri convertida ara en estrella internacional de l'òpera: Adina Caballé.

Quan era petita cantava caramelles pels carrers de la ciutat. Ara triomfa als grans teatres del món.

Qui no l'ha oblidada és Nemorino Aragall, escombriaire municipal i enamorat d'Adina des de la infantesa. Mentre la ciutat celebra l'arribada de la diva, ell continua observant-la amb la mateixa timidesa de quan eren nens.

També reapareix Belcore Pons, antic amor adolescent d'Adina, acostumat a agradar i a aconseguir sempre el que vol.

Enmig de la festa irromp el doctor Dulcamara Montarsolo, venedor ambulat i especialista autoproclamat en miracles sentimentals. Entre discursos impossibles i promeses extravagants, ofereix a Nemorino un misteriós elixir capaç de despertar qualsevol amor.

Entre comparses, brindis i emocions inesperades, la plaça descobrirà que l'amor —com la música— pot transformar qualsevol vida.

L'elisir d'amore

Donizetti

Quanto è bella

La primera confessió de Nemorino.

Mentre la plaça es prepara per a la festa, ell observa Adina des de la distància.

Donizetti evita qualsevol heroisme i dibuixa un personatge vulnerable, tendre i profundament humà.

La música no busca impressionar.
Busca emocionar.

Udite, udite o rustici

L'arribada de Dulcamara transforma immediatament l'escena.

Com un venedor ambulat capaç de convèncer qualsevol plaça del món, desplega davant del poble tota la seva exuberància verbal.

Humor, velocitat i virtuosisme converteixen aquesta escena en un dels grans moments còmics de l'òpera italiana.

L'elisir d'amore

Donizetti

Chiedi all'aura lusinghiera

Belcore canta com sedueix: sense dubtar mai.

El duet amb Adina combina elegància, ironia i una lleugera tensió sentimental que Donizetti deixa insinuada sota l'aparença brillant de la música

Una furtiva lagrima

El cor emocional de l'òpera.

Nemorino descobreix una llàgrima als ulls d'Adina i comprèn, finalment, que és estimat.

Per un instant desapareixen la festa, el soroll i la comicitat.

Només queda un home descobrint, gairebé sense creure-s'ho, que la felicitat pot existir.

FITXA ARTÍSTICA

Equip artístic i tècnic

Música	Gaetano Donizetti
Llibret	Felice Romani
Direcció musical	Josep Miquel Mindàn
Direcció escènica	Jaume Villanueva
Producció	Òpera Popular de Barcelona

Equip artístic i tècnic

Direcció del cor	Andrea Álvarez
Mestre repetidor	Joan Espuny
Coreografia	Isa Moren
Vestuari	Enric Boxadera · Rafató Teatre Anaïs Roca · Rafató Teatre
Vestit blanc d'Adina	Mar Rodríguez Atelier
Caracterització	Laura Liñán Alejandra Escobar
Regidoria	Álvaro Duran Cristina Sainz
Il·luminació escènica	IMESDE
Sobretitulat	Gerard Vintró
Fotografia	Cristina Forés
Audiovisual	Mic Grup i Foccos
Producció executiva	Marta Mateu
Direcció de producció	Marina Negre

Equip directiu

Direcció artística	Josep Miquel Mindàn
Direcció artística adjunta	Jaume Villanueva
Administració artística	Cristina Raventós

FITXA ARTÍSTICA

Repartiment i cor

Repartiment

NEMORINO ARAGALL

Facundo Muñoz

ADINA CABALLÉ

Aseel Massoud

BELCORE PONS

Joan G. Gomà

DULCAMARA MONTARSOLO

Danil Sayfullin

GIANETTA DE LOS ÀNGELES

Alba M. Nieto

Cor

SOPRANOS

Leyna Díaz

Luz Honorio

Tanya Mateos

Victorina Pérez

Laura Tena

TENORS

Edgar Arocena

Cesc Esteve

Elias Gallego

Héctor Ortín

Jacob Rifà

MEZZOSOPRANOS

Carmen Berenguel

Júlia Cervera

Noniko Kiyuna

Marta Planella

Nadia Ruseva

BAIXOS

Raül Blangino

Carles Salmons

Arnau Segura

Ariel Seras

Ot Oset

Orquestra Terrassa 48

VIOLINS PRIMERS

Quim Tèrmens

concertino

Pere Bartolomé

Judith Ortega

Maria Perera

VIOLINS SEGONS

Núria Mesalles

Aleix Puig

Humbert Rovira

Inés Sanchís

VIOLES

Arabela Fernández

Félix Gallego

VIOLONCELS

Manuel Martínez del Fresno

Clara Manjón

CONTRABAIX

Sebastien Forest

FLAUTA I PICCOLO

Bernat Castillejos

OBOÈ I CORN ANGLÈS

Enric Tudela

CLARINET

Carles Pertegaz

FAGOT

Daniel Gálvez

TROMPETA

Marc Monzonis

TROMPA

Pau Valls

TROMBÓ

Jordi Gómez

PERCUSSIÓ

Marc Casas

FITXA ARTÍSTICA

Ballet i figuració

Ballet

Claudia Barber · Aina Lorda · Jana Chaos ·
Ana Cacheiro · Martina López · Jana Sans

Participació especial

Alicia Lluís

Figuració

NENA

Saura Ortín

BATLLE I NOTARI DE SANT MARTÍ DE CIUTATBELLA

Nacho Díez

HARRISON GOLD, GUARDAESPATLLES D'ADINA

Santi Ferrer

CONSELLERA DE CULTURA

Lis Jutglar

REGIDORA DE CULTURA

Cuca Orriols

VILATANS

Amparo Mota, Esperança Bel, Olga Prades, Albano García

FITXA ARTÍSTICA

Gegants, capgrossos i dansaires

Amb la participació de

GEGANTS I CAPGROSSOS DE L'ASSOCIACIÓ DE FESTES
DE LA PLAÇA NOVA

Alexandre Aymerich, Roc Cabanes, Ainara Cuenca, Xavier
Luquin, Sergi Montejo, Bernat Roman, Jana Saltó,
Joaquim Salvà, Laia Pontones.

ELS GEGANTS

Roc i Laia

ELS CAPGROSSOS

Tano, Beco i en Llorenç

DANSAIRES DE L'ESBART CATALÀ DE DANSAIRES

Guillem Amorós, Urgell Arranz, Joan Ignasi Calabuig, Noa
Carulla, Aina Dies, Pau Duch, Mar Lleras, Sílvia Martín,
Albert Moncada, Maria Poch, Montserrat Poch, Joan Yuste.

EQUIP TÈCNIC DE L'ESBART CATALÀ DE DANSAIRES

Anna Bigas, Joana Duch, Núria Fabra, Anna Ferri, Josep M.
Fuentes, Montserrat Garrich, Jordi Lleras, Joana Pedreira,
Enric Poch.

Agraïments molt especials a

Amadeu Carbó i Xavier Cordermí

Direcció escènica

Jaume Villanueva

Director escènic i fundador d'Òpera Popular de Barcelona, desenvolupa una línia de treball centrada en la proximitat emocional amb el públic i en la recerca d'una òpera profundament connectada amb l'imaginari col·lectiu actual.

Les seves produccions combinen repertori líric, cultura popular i teatralitat visual, buscant sempre un equilibri entre accessibilitat i exigència artística.

Al capdavant d'Òpera Popular de Barcelona ha impulsat produccions com *La traviata*, *Carmen*, *La flauta màgica* en català, *Orfeo ed Euridice* o *L'elisir d'amore* al Palau de la Música Catalana, consolidant un projecte operístic independent amb identitat pròpia dins el panorama cultural català.

La seva versió de *L'elisir d'amore* transforma l'òpera de Donizetti en una gran festa major barcelonina, incorporant gegants, capgrossos i imatgeria festiva com a part essencial de la dramaturgia.

Equip artístic

DIRECCIÓ ESCÈNICA
Jaume Villanueva

Direcció musical

Josep Miquel Mindán

Director musical d'Òpera Popular de Barcelona, ha desenvolupat una intensa trajectòria en l'àmbit simfònic, coral i operístic, treballant amb nombroses formacions i produccions líriques arreu de Catalunya.

La seva direcció destaca per una lectura musical directa, expressiva i profundament teatral, especialment vinculada al repertori italià del segle XIX.

Al capdavant de la direcció musical d'Òpera Popular de Barcelona ha participat en produccions com *La traviata*, *Carmen*, *La flauta màgica*, *Orfeo ed Euridice* o *L'elisir d'amore*, consolidant una estreta col·laboració artística amb l'Orquestra Terrassa 48 i Òpera Popular de Barcelona.

En aquesta producció aposta per una lectura viva i flexible de la partitura de Donizetti, íntimament connectada amb el ritme escènic i l'energia popular de la proposta.

Equip artístic

DIRECCIÓ MUSICAL
Josep Miquel Mindán

Orquestra

Orquestra Terrassa 48

Fundada l'any 2000, l'Orquestra Terrassa 48 és una de les formacions més actives del panorama musical català.

Especialitzada en repertori per a orquestra de cordes, combina activitat concertística, produccions operístiques i projectes de divulgació musical.

Manté una estreta vinculació artística amb Òpera Popular de Barcelona, participant habitualment en produccions com La traviata, Carmen, La flauta màgica, Orfeo ed Euridice o L'elisir d'amore tant al Palau de la Música Catalana com en gira.

La formació està dirigida des del violí pel concertino Quim Térmens.

Equip artístic

ORQUESTRA
Terrassa 48

Concertino

Quim Térmens

Violinista i pedagog sabadellenc, és una de les figures més destacades en la difusió del repertori per a orquestra de cordes a Catalunya.

Ha estat membre de l'Orquestra de Cambra del Palau de la Música Catalana i de l'Orquestra de Cambra Gonçal Comellas, i actualment dirigeix des del violí l'Orquestra Terrassa 48.

La seva activitat combina interpretació, pedagogia i creació de projectes musicals, consolidant-lo com una figura de referència dins el panorama musical català.

Equip artístic

CONCERTINO
Quim Térmens

Directora del cor

Andrea Álvarez

Pianista i especialista en repertori líric, desenvolupa des de fa dècades una intensa trajectòria com a mestra preparadora i pianista acompanyant.

Des de 2002 resideix a Barcelona, on treballa amb l'Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell i les gires d'Òpera a Catalunya – Fundació Òpera Catalunya.

És pianista estable i subdirectora del cor de l'AAOS des de 2008, i ha acompanyat artistes com Montserrat Caballé i Montserrat Martí Caballé en recitals commemoratius al Gran Teatre del Liceu.

Equip artístic

DIRECTORA DEL COR
Andrea Álvarez

Nemorino Aragall

Facundo Muñoz - Tenor

Tenor argentí establert a Barcelona, ha desenvolupat la seva trajectòria entre el repertori operístic i el concert, destacant especialment per la seva sensibilitat musical i la proximitat emocional de les seves interpretacions.

Ha participat en diverses produccions líriques a Catalunya i col·labora habitualment amb Òpera Popular de Barcelona, on ha interpretat rols principals en títols del gran repertori italià.

El seu Nemorino s'allunya del personatge còmic convencional per mostrar-ne la fragilitat, la tendresa i la profunda necessitat de ser estimat.

La seva interpretació de "Una furtiva lagrima" constitueix un dels moments més íntims i emocionals de la producció.

Equip artístic

NEMORINO
Facundo Muñoz

Adina Caballé

Aseel Massoud - Soprano

Soprano siriana establerta a Barcelona, ha desenvolupat una trajectòria marcada per la intensitat expressiva i una gran sensibilitat escènica. La seva veu, de gran flexibilitat lírica, li ha permès abordar un ampli repertori operístic tant en concerts com en produccions escenificades.

És una de les artistes centrals d'Òpera Popular de Barcelona, amb qui ha interpretat rols protagonistes en produccions com La traviata, Carmen, Orfeo ed Euridice o L'elisir d'amore al Palau de la Música Catalana.

La seva Adina combina brillantor vocal, sofisticació escènica i una forta humanitat, allunyant el personatge de qualsevol superficialitat per convertir-lo en una dona complexa, lliure i profundament contemporània.

Equip artístic

ADINA
Aseel Massoud

Belcore Pons

Joan G. Gomà - Baríton

Baríton especialitzat en repertori operístic i de sarsuela, ha desenvolupat una sòlida trajectòria interpretant alguns dels grans rols lírics i còmics del repertori italià i espanyol.

Ha actuat en teatres com el Gran Teatre del Liceu, el Teatro de la Maestranza de Sevilla o l'Alter Oper Frankfurt, treballant també amb companyies com La Fura dels Baus i Comediants.

En aquesta producció dona vida a un Belcore carismàtic, segur de si mateix i perfectament integrat en l'univers popular i festiu de Ciutatbella.

Equip artístic

BELCORE
Joan G. Gomà

Dulcamara Montarsolo

Danil Sayfullin - Baix

Format entre Barcelona i Moscou, ha desenvolupat una trajectòria internacional interpretant repertori operístic i simfònic a Rússia, Lituània i Espanya.

Ha interpretat rols com Sarastro (Die Zauberflöte), Escamillo (Carmen), Colline (La bohème) o Il Gran Inquisitore (Don Carlo), destacant especialment per la solidesa vocal i la presència escènica.

Va debutar el paper de Dulcamara amb gran èxit a Òpera Popular de Barcelona el gener de 2025 al Palau de la Música Catalana.

Equip artístic

DULCAMARA
Danil Sayfullin

Gianetta de los Ángeles

Alba M. Nieto - Soprano

Formada al Conservatori Superior del Liceu sota el mestratge d'Eduard Giménez, ha desenvolupat la seva trajectòria en l'àmbit del repertori líric i de concert, destacant especialment per la frescor vocal i la naturalitat escènica.

Ha participat en diverses produccions operístiques i concerts, desenvolupant una especial sensibilitat pel repertori belcantista i mozartà.

En aquesta producció interpreta Gianetta, convertint el personatge en una figura viva i plenament integrada dins l'univers popular i festiu de Ciutatbella.

Equip artístic

GIANETTA
Alba M. Nieto

Entre música i ciutat

Òpera Popular de Barcelona crea produccions pròpies a partir del gran repertori operístic, amb una mirada escènica contemporània i una estreta vinculació amb la cultura popular i la comunitat.

Les seves produccions busquen establir una relació directa amb el públic actual a través d'una dramaturgia visual, emocional i profundament teatral.

Una òpera popular no és una òpera simplificada. És una òpera que només existeix plenament quan és compartida.

La companyia desenvolupa habitualment la seva activitat al Palau de la Música Catalana, on ha presentat produccions com La traviata, Carmen, La flauta màgica en català, Orfeo ed Euridice o L'elisir d'amore.

El projecte combina creació artística, treball amb nous intèrprets i col·laboracions amb músics, cors, escoles i entitats culturals del país.

ÒPERA POPULAR
DE BARCELONA

TEMPORADA

2026 - 2027

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Carmen · Bizet

12 setembre 2026
15 gener 2027
26 febrer 2027

La traviata · Verdi

2 octubre 2026
7 febrer 2027
24 abril 2027

**La flauta màgica
en català · Mozart**

7 desembre 2026
19 juny 2027

L'elisir d'amore · Donizetti

12 juny 2027

Temporada 2026 - 2027

Agraïm el suport i la confiança de totes les persones i entitats que fan possible aquest projecte

PATROCINADORS

Hotel Ohla Barcelona
Toni Pons, caràcter mediterrani

INSTITUCIONS QUE ENS DONEN SUPORT

Institut Català de les Empreses Culturals
Ministerio de Cultura

PATRONS FUNDADORS HONORARIS

Josep Arias-Velasco
Montse Miralles
Jordi Ribera

AGRAÏM ESPECIALMENT

Palau de la Música Catalana
Orquestra Terrassa 48
Rafató Teatre
Ateneu Hortenc
Centre Catòlic de Sants
Sants Teatre
Associació de Festes de la Plaça Nova
Esbart Català de Dansaires
Conservatori Professional de Dansa de
l'Institut del Teatre
Escola de Dansa Isa Moren

Als artistes, tècnics, voluntaris i col·laboradors
que han format part d'aquesta producció.

I SOBRETOT AL PÚBLIC

Perquè l'òpera només existeix plenament
quan és escoltada i la fas teva.

Moltes gràcies

COMPARTEIX
LA TEVA EXPERIÈNCIA

La teva mirada també
forma part de l'espectacle.

Segueix-nos a:

operapopulardebarcelona.org